

Vietnamese Transcript:

Người phỏng vấn: Nếu mà ở Mỹ thì ấy đón Tết âm lịch như thế nào? Bởi vì ... à ... Tết âm lịch ở bên này mọi người không có đón Tết âm lịch của mình.

Người được phỏng vấn: Năm đầu tiên tớ nhớ là, lúc mà tớ đón .... hôm đấy là ngày Tết âm lịch nhưng mà tớ phải đi học bình thường. Có nghĩa là ở bên nước ngoài, hồi đấy tớ ở Ohio, người ta không biết Tết dương lịch, người ta chỉ biết Tết dương lịch thôi người ta không biết Tết âm lịch là cái gì hết. Mà Tết âm lịch người ta không gọi là Tết âm lịch mà người ta sẽ gọi là China New Year ... Chinese New Year, tức là Tết của người Trung Quốc ... nên người ta sẽ assume là tớ là người Việt Nam, tớ không phải là người Trung Quốc luôn rồi nên tớ không có cái Tết đấy hay là thế nào đấy tớ cũng không rõ. Tớ nhớ là hôm đấy tớ khóc suốt suốt. Tại vì là hồi đấy điện thoại di động ở trường tớ là không được cho dùng. Mà bố mẹ tớ gọi sang cho tớ, tớ rất muốn gọi về Việt Nam để nói chúc mừng năm mới với bố mẹ tớ, nhưng mà như kiểu trường không cho rồi nọ kia. Rồi bình thường người ta ăn một bữa cơm Tết thì người ta ăn bánh chưng, rồi người ta ăn bún, gà, rồi thì người ta ăn đủ các món ngon vật lạ. Tớ hôm đấy tớ ăn ở trường, ăn Mac and cheese, chả liên quan gì cả. Thế là tớ thấy tủi thân, nên tớ bay vào phòng vệ sinh tớ khóc, khóc suốt suốt luôn. Thế xong rồi đến năm thứ hai ... thì ... Tớ chẳng nhớ năm thứ hai tớ làm gì ấy nhỉ? Năm thứ hai là hồi đấy tớ ở Hawaii. À, hồi năm thứ hai tớ đến nhà cô tớ chơi, rồi thì mọi người cũng nấu nướng nhưng mà không khí không giống như ở nhà tại vì mình đâu có được nghỉ đâu, cũng chỉ là một cái ngày nào đấy mà mình thấy nó đặc biệt thì mình nấu ăn một bữa ngon hơn thôi, chứ thực sự là không có không khí gì cả. Năm đấy tớ cũng đến chợ Tàu, thì họ cũng có múa lân nọ kia, nhưng mà dù sao nó cũng vẫn cứ khác khác thế nào ấy à.

Người phỏng vấn: Ừ, đúng tại vì thực ra người Trung Quốc đón năm mới cũng không giống như người Việt Nam đón năm mới mà. Mặc dù là ngày thì giống nhau đấy nhưng mà phong tục tập quán thì cũng có cái khác nhau.

Người được phỏng vấn: Thế còn năm vừa rồi, năm trước, hồi tớ ở Seattle thì .... À năm vừa rồi thì tớ với cả mấy bạn Việt Nam ở bên trường tớ nấu một bữa cũng thịnh soạn ra phết, cũng có giò chả các thứ. Đây là cái lần mà bọn tớ bắt đầu chơi lại với nhau thành một nhóm. Nói chung cũng vui, cũng có nhiều kỉ niệm.

Người được phỏng vấn: Có, trường tớ có. Tại vì trường tớ nó lớn quá nên là mỗi cái club có một cái tiệc gọi là chúc mừng năm mới khác nhau. Đa phần là các nước châu Á, thì Taiwanese một cái này, rồi thì Chinese một cái này, rồi thì Hồng Kông một cái này.

Người phỏng vấn: Tức là họ tổ chức riêng ấy hả?

Người được phỏng vấn: Ừ, họ tổ chức riêng, họ không tổ chức chung vào với nhau đâu. Hàn Quốc rồi Nhật Bản rồi Việt Nam ... Tại vì nếu mà tổ chức chung thì nó to quá, không

có chỗ nào mà để, mà để nấu ăn rồi để thức ăn cho vừa ấy. Thế là, ừ, đại khái là mọi người tổ chức riêng.

Người được phỏng vấn: Từ mấy năm trở lại đây chẳng hạn, từ mấy năm tới sang Mỹ thì tớ cũng lớn lớn rồi thế nên chẳng ai tặng tớ lì xì nữa nên tớ cũng thấy buồn. Nói chung là ngày trước đối với tớ Tết là một cái gì đấy, nói chung là mười phần chẳng hạn thì phải đến tám năm, sáu phần vui là cái phần lì xì, rồi cái phần đi chơi nhưng bây giờ mất cái phần lì xì ấy rồi thì ... chắc ... nói chung ăn uống thì cũng ... chẳng biết nói thế nào.

Người phỏng vấn: Đúng, công nhận, công nhận mình mất phần tiền gọi như là tiền lì xì ấy rồi.

Người được phỏng vấn: Ừ, mà bây giờ bắt đầu lớn lớn tuổi này rồi thì người ta sẽ đòi tiền lì xì mình, tức là mình phải đi lì xì cho mấy đứa trẻ con. Chứ người ta không lì xì cho mình nữa. Làm mình thấy già đã man.

Người phỏng vấn: Đúng, tớ còn nhớ hồi đấy mà nếu mà để được lì xì thì mình phải đi học chúc. Chúc như thế nào để được nhận nhiều tiền lì xì.

Người được phỏng vấn: Ngày trước, tớ nhớ có một đứa trẻ con sang nhà tớ chơi, thế là nó chúc bà tớ là chúc bà hay ăn chóng lớn, chăm ngoan học giỏi. Ha ha ha. Tại vì nó thấy ai cũng chúc nó như thế nên nó cũng chúc bà tớ như thế. Tớ vẫn nhớ, buồn cười đã man.

Người phỏng vấn: Hồi đấy tớ rất là ghét chúc tại vì tớ thấy ... tại vì tớ thấy là ... Chúc thật là ... ai cũng phải chúc như nhau ... mà đầu năm mới mà mình nói sai gì đấy thì rất là không tốt thế nên là tớ rất là sợ chúc, nhưng mà không chúc thì bố mẹ cứ bắt chúc tại vì không thể không chúc mà được nhận tiền lì xì. Thế nên hồi đấy tớ rất là ghét chúc.

Người được phỏng vấn: Ở miền Bắc, ấy không cần phải chúc, thì ấy đến nhà người ta chẳng hạn, là người ta sẽ chào ấy, xong là đưa bao lì xì cho ấy luôn rồi, sau đấy ấy mới cần phải chúc, mà ấy không chúc, chỉ cần nói cháu cảm ơn ạ, con cảm ơn ạ thì cũng OK ấy, nhưng mà thường thì người ta sẽ chúc. Mà mình mà không chúc thì bố mẹ mình cũng sẽ chúc.

English Translation:

Interviewer: In America, how do you celebrate *Tet am lich*¹? Not everyone here celebrates it.

Interviewee: My first *Tet am lich* here ... that day was on *Tet am lich*, but I had to go to classes as usual. I was in Ohio, and people only knew *Tet duong lich*². And people did

---

¹ *Tet am lich*, or *Tet ta*: Vietnamese Lunar New Year, the most important and popular holiday and festival in Vietnam.

² Western New Year. In Vietnam, Western New Year is celebrated in one day only.

not call it *Tet am lich*, but instead Chinese New Year, which means the New Year for Chinese people. Because people knew I am not Chinese, they probably assume that I do not celebrate it. I remember crying a lot that day. My school did not allow cell phones. I wanted to call my parents in Vietnam to say “Happy New Year,” but my school did not allow me to. And normally in a *Tet* meal, we have *banh chung*³, rice vermicelli⁴, boiled chicken, and other special dishes. That day, I ate macaroni and cheese in the dining hall; it was so irrelevant. I felt so sorry for myself that I rushed to the bathroom to cry; I cried a lot. In my second year ... what did I do? I was in Hawaii during that time. I visited my cousin, and everyone cooked, but the atmosphere was not the same because we did not have an official holiday. It was just like tastier food for a special day. I did not feel the [*Tet*] atmosphere. That year, I went to Chinatown; there was a lion dance, but it still felt different.

Interviewer: Right, because Chinese people celebrate New Year differently from Vietnamese people. Though the dates are the same, the traditions are different.

Interviewee: Last year, I was in Seattle ... I and some Vietnamese friends cooked an ample meal. We even had pork rolls and Vietnamese sausage. That was when we began to hang out in a group. It was fun and memorable.

Interviewee: Yes. My school is so big that each club has a New Year party. Taiwanese club has one, Chinese has one, and Hong Kong, and ...

Interviewer: So they celebrate separately?

Interviewee: Yes, separately. They don't celebrate together ... Korean, then Japanese, then Vietnamese ... Because if we celebrate together, the party will be too big, and there is not enough space for food, and not enough pots and pans to cook with. So each club has a party.

Interviewee: I've been in America for a few years now; I'm old now, so no one gives me lucky money⁵ anymore, which makes me a little sad. In the past, *Tet* was really something special to me; but more than half of the fun was the lucky money, and going out. But now I'm old ... It's hard to talk about food.

Interviewer: Right, we have lost our lucky money.

---

³ a traditional Vietnamese cake made from glutinous rice, green bean, pork and other ingredients. It is considered an important element on the family altar on the occasion of *Tet ta*. (Banh chung. (n.d.). In *Wikipedia*. Retrieved January 23, 2012, from http://en.wikipedia.org/wiki/Banh_chung).

⁴ A type of thin noodle made from rice. (Rice vermicelli. (n.d.). In *Wikipedia*. Retrieved January 23, 2012, from http://en.wikipedia.org/wiki/Rice_vermicelli)

⁵ Money given to kids during *Tet am lich*. It often comes in red envelope.

Interviewee: Yes, when we are this old, we have to give lucky money to kids. People do not give us lucky money anymore. I feel so old.

Interviewer: Right. I remember that in order to get lucky money, we had to learn how to wish people good luck.

Interviewee: Some time ago, there was one kid that came to my house, and he wished that my grandma would grow up well, obey her parents and study well. Ha ha ha. Because everyone wished that for him, he wished my grandma just the same. I still remember it; that was so funny.

Interviewer: I hated to say wishes because I had to wish everyone just the same thing. And during the first days of the year, if we say something wrong, it's bad luck. So I was scared to say wishes, but my parents forced me to because if I did not, I could not get lucky money. So I hated saying wishes.

Interviewee: In the north, you do not have to say wishes. When you come to other people's houses, they will greet you first, and give you the red envelope; that's when you say wishes. Or you do not have to say that at all, just saying thank you is good enough. But normally people will say wishes. If we don't, our parents will.

About CultureTalk: CultureTalk is produced by the Five College Center for the Study of World Languages and housed on the LangMedia Website. The project provides students of language and culture with samples of people talking about their lives in the languages they use every day. The participants in CultureTalk interviews and discussions are of many different ages and walks of life. They are free to express themselves as they wish. The ideas and opinions presented here are those of the participants. Inclusion in CultureTalk does not represent endorsement of these ideas or opinions by the Five College Center for the Study of World Languages, Five Colleges, Incorporated, or any of its member institutions: Amherst College, Hampshire College, Mount Holyoke College, Smith College and the University of Massachusetts at Amherst.